

Csanytelek – Csongrád – Tajvan

Tóth Sándor ismét diákolimpiára megy

Fizikából másodszor került be a diákolimpiára készülő ötfős csapatba a csongrádi Batsányi gimnázium diákja, Tóth Sándor. Az érettségiző diák rövid idő alatt két komoly sikert aratott és ezzel iskolája jó hírét öregbítette.

Tóth Sándor, a csongrádi Batsányi János Gimnázium és Szakiskola végzős diákja első helyen végzett fizikából az országos középiskolai tanulmányi versenyen, melyet az idén Debrecenben tartottak meg. De mivel az Eötvös Loránd fizikaversenyen pontszámait tekintve második lett; valamint a Kunfalvy-versenyen is elfogadhatóan végzett, bekerült – immár másodszor – az ötfős diákolimpiai csapatba. A szegedi egyetem fizikaszakkörében, illetve Budapesten, és Debrecenben lesz a fölkészítő edzés, hogy a Tajvanon tartott diákolimpián jól szerepelhessen. Felkészítő tanára, Szucsán András is nagyon büszke Sándorra, aki nagyon fegyelmezetten készült mindig a versenyekre. A ballagáskor nem véletlenül kapta meg a pro Scola kitüntetést. Az iskola történetében a legjobb eredményt fölmutató diák ezt eddigi eredményeivel kétségtelenül kiérdemelte.

Szucsán Sándortól megkérdeztük, volt-e olyan batsányis diák, aki kétszer is kijutott diákolimpiára.

– Igen – válaszolta a tanár úr –, Faragó Béla, de ő nem ért el olyan sikereket, mint Tóth Sándor.

A szüleiivel Csanyteleken élő diák tavaly Indonéziában, Bali szigetén járt első ízben diákolimpián. Akkor gondolni sem mert arra, hogy még egyszer alkalma

lesz kijutni a világversenyre. Teljesítményéről azt mondta, idén gyengébb lett a mezőny és szerencséje is volt.

A tajvani diákolimpia július 12-től 21-ig tart, az erre történő felkészülés legalább egy hetet elvesz az érettségire való készülésként időből. Erre a fölvetésre Tóth Sándor csak annyit válaszolt: majd valahogy beossa az időt. Arra a kérdésre pedig, hogy szülei mennyire örültek, röviden azt válaszolta: – Tavaly jobban örültek a diákolimpiai szereplésnek. Úgy látszik, megszokták...

B. GY. GY.

Tóth Sándor a fizikaszertárban.

Fotó: Bálint Gyula György

Elkészült az a megvalósíthatósági tanulmány, ami a jelenleg üresen álló volt Kass Szálló jövőjével foglalkozik.

Szegeden az 1976-ban bezárt (rég) Hungária, egykori Kass Szállót ugyan jelenlegi tulajdonosa, a Questor Rt. évekkel ezelőtt kívülről felújította, ám az épület máig kihasználatlan. Azóta több hír is felröppent arról, milyen funkcióra lehetne alkalmas a Stefánia patinás épülete, többek között szállodát, irodaházat, még kaszinót is beleképzelték a Belváros egyik legszebb palotájába. Ám egyik tervből sem lett semmi.

A műemlék „belakásával” kapcsolatban az ügyek tavaly év végén mozdultak el a holtpontonról, idén március végére pedig tanulmányterveket ígért a városvezetés az épület további sorsával kapcsolatban. Solymos László, a szegedi polgármesteri kabinet vezetője arról tájékoztatta lapunkat, a megvalósíthatósági tanulmányt a NOS Szeged Kft. határidőre elkészítette, a tervezésbe szakértőket, a Kass-családot és civil szervezeteket is bevontak.

A tanulmány többfunkciós hasznosítást javasol a városnak, miközben leszögezi: a volt szálloda kiválóan alkalmas európai uniós szakintézmény elhelyezésére (mint emlékeztet, Szanyi Tibornak, az agrártárca politikai államtitkárának egyik szegedi látogatása során merült fel az élelmiszer-biztonsági központ beköltöztetése a patinás szállóba). Emellett lehetne biztonságpolitikai központ is, miközben működne benne különböző irodák, étterem, s nem maradna kihasználatlan a legendás bálterem sem.

Ruhák, konzervek, írószerek, játékok a szegényeknek

Gyűjtenek a rókusiban

Sok adomány gyűlik össze az iskolában.

Fotó: Schmidt Andrea

A szegedi régi rókusai általános iskolában már három gyűjtés is szerveztek a rászorulóknak. Az árvízkárosultak után most a dévai ferences alapítvány javára adakoztak a gyerekek.

Már a dévai árvaházba értek az a küldemény, amelyeket a szegedi Rókusi I. Számú Általános Iskola diákjainak adományaiból állított össze a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. A gyűjtést Marti Gizella, az iskola könyvtárosa szervezte. Mint mondta, a rókusiban már hagyománynak számít az adakozás: minden osztályban biztassák a gyerekeket, segítsenek nehéz

sorsú kortársaikon. Az eredmény nem maradt el: minden osztály összeállította a maga csomagját. Azután ismét árvíz pusztította vidékre került az adomány: a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Tákos település lakói örültek a rókusai iskola adományának.

Legutóbb idén tavasszal mozgósították a tanulókat: a Magyar Máltai Szeretetszolgálat közvetítésével a Dévai Szent Ferenc Alapítvány számára hoztak otthonról író- és tisztálkodószereket, ruhákat, játékokat. Déván Bőjte Csaba ferences szerzetes vezetésével gyűjtik össze és gondozzák az árván maradt gyerekeket.

Az iskolakönyvtárban, ahol Marti Gizellával beszélgettünk, Borbényi Laura és Bakos Barbara (a 7/a tanuló), valamint Arara Mune és Kispéter Tamás (a 4/e-ből) arról meséltek, ők hogyan kapcsolódtak be a gyűjtés-

be. Mészárosné Balogh Ágnes osztályfőnök kérésére Laura írószereket, Barbara füzeteket és kinőtt ruhákat hozott, az árvíz sújtotta vidékeken lakó gyerekeknek játékokat, a dévai árváknak mesekönyveket és játékkártyákat küldött.

Mona is hallgatott a tanár néni, Kondrát Géziné szavára, amikor arról beszélt, hogy a gyerekeknek füzetekre és konzervekre is nagy szükségük lenne, az arab nevű kislány még plüssjátékokat és cukorkát is csomagolt. Osztálytársa, Tamás ugyancsak füzeteket, radírt, ceruzát küldött.

Arra a kérdésre, hogy miért vettek részt az adakozásban, Laura így felelt: azért, mert adni jó dolog. Barbara hozzátette: elképzelte, mennyire örülnek majd a gyerekek, amikor kibontják a csomagot.

NY. P.

Tanulmányterv készült a 27 éve bezárt egykori Kass Szállóra

Uniós intézmény lehetne

Lehet, hogy már 2004-ben megkezdődik a rekonstrukció.

Fotó: Karnok Csaba

Szeged önkormányzata majd pályázatot szeretne benyújtani a Phare-irodához is, hogy a felújításhoz forrásokhoz jusson. A rendelkezésre álló információk szerint a kihirdetés előtt álló Phare-pályázatban mintegy 4 milliárd forintos forráslehetőséget kínálnak a Dél-Alföld nagy

múltú műemlékeinek hasznosítására. Az önkormányzat akár 1,5 milliárd forintos összeg elnyerésében reménykedhet, a beadott koncepciótól függően.

Az majd az elkövetkező hónapokban derül ki, milyen együttműködés jön létre a régi Hungária tulajdonosával. Hogy a Ques-

tor Rt.-vel közös céget hoznak-e létre a felújításra, avagy a város teljes egészében megvásárolja az épületet. Az biztos, hogy a pályázat többségi önkormányzati tulajdonlást ír elő. A rekonstrukció nyertes pályázat esetén már 2004-ben elkezdődhet.

E. K.

A méhészeknek is aranyat érne a májusi eső

Jó ára lenne a méznek, mert kevés van belőle, de hiába van jó ára, ha nincs mit eladni – mondják a méhészek. Fagy, szárazság, hirtelen beköszöntött hőség egyaránt károsította, illetve károsítja a mézelő növényeket.

– A korai mézelő növények közül az őszi repce szinte teljes egészében kifagyott, annyira, hogy ki is tárcsázták. Nemcsak Vásárhely határában, de országszerte mindenütt – mondja a csaknem harminc esztendeje méhészkedő Szabó Ferenc. Az akácnak, becslése szerint, több mint fele fagyott el a télen. Bakos István – ugyancsak vásárhelyi, szintén professzionális méhész – azt mondja: először télen, a mínusz húsz fokok idején szenvedett fagykárt az akác, másodjára a tavaszi, hirtelen visszaütő fagyok károsították.

Az akácot – aszerint, hogy az ország mely területén helyezkedik el, illetve mikor virágzik – tudvaleg első-, közép-, és felsőakácra, vagy első, második, harmadik akácra osztják a méhészek. Normális évben követni tudják az akácot a méhészek, elkezdik itt, lenn, délen, az „alsóakácot”, aztán, miután elvirágzott, továbbvándorolnak például Pusztavacs vagy Debrecen környékére, a „középakácra”, végül jön a „felsőakác” területe, a nógrádi hegyek. Csakhogy ez az év nem normális év – mondják egybehangzóan a méhészek –, mert a hosszán tartó tél után hirtelen szinte „berobbant” a meleg, várható, hogy a három területen szinte egybefolyik az akácvirágzás – már amennyit meghagyott a fagy –, így csak egy-két szintet tudnak hasznosítani a méhészek, hisz egy időben nem tudnak jelen lenni több helyen. Akácmézből tehát szinte biztos nem lesz elegendő ebben az évben.

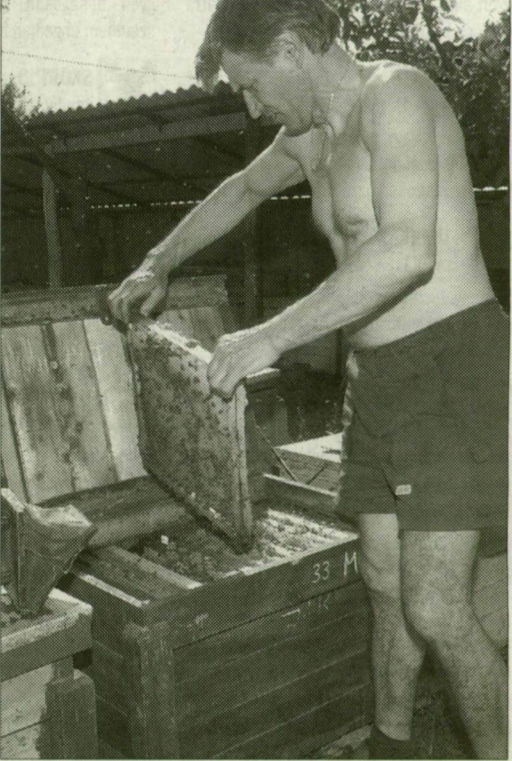
És egyéb mézfajtákból? Az őszi repcéről – azaz hiánnyáról – már volt szó, tavaszi repcét és mustárt az idén nem is igen vetettek Vásárhely környékén, halljuk Szabó Ferentől. Koriandert ugyancsak nem, értesülése szerint azért, mert a koriandermagot fűszerként felhasználó külföldi cég az idén nem kötött szerződést a termelőkkel. Ennek a méhészek is kárát látják. Bakos István még a mézontófűben, azaz facéliában bízik, de ennek termőterületét is föl kell deríteni még előbb, ami utánjárást igényel.

A napraforgó pedig? Azt a szárazság fenyegeti, nemigen tud kikelni, egy nagy eső kellene. – Most épp kinn vagyok a Tisza mellett a méhekkel, a fűzön, csak pár napig volt jó a hordás. Aztán mentek

volna a méhek a vadvirágra, csakhogy nincsen nektárképződés – így Szabó Ferenc. Ugyanez a helyzet – mondja Bakos István – a megmaradt, kevés repcénél is, csupán virágporgyűjtésre alkalmas, nektárt nem állít elő a növény. A legutóbbi jó év egyébként, véleményük szerint, a 2000-es volt, azóta hol a szárazság károsított, hol a fagy, hol mindkettő.

Megérzik-e a mézhiányt majd a vásárlók? Németh Józsefné, a vásárhelyi Méhészeti és Gyógynövénysszaküzlet vezetője – aki egyébként Makóról vásárolja a méhészeti termékeket, hosszú idő óta – szerint akácmézből szinte biztos, hogy kevesebb terem, mint amennyi kellene, a vegyes virágméz helyzete még kérdéses. Egy bizonyos: a májusi eső méhészeknek, kereskedőknek, fogyasztóknak aranyat érne.

F. CS.

Az akác fele elfagyott a télen, a többi növény virágzását a szárazság fogja vissza.

Fotó: Tésik Attila